

Dona amb gos. Esther Albardané

Esther Albardané posseïa una gran capacitat de diàleg. El seu art representa la demostració d'aquesta personalitat comunicativa, de la voluntat d'establir ponts amb els altres. Ara una obra de l'artista catalana, *Dona amb gos*, ha passat a formar part del fons d'art de la Universitat de Girona i s'exposa de manera permanent al pati del Rectorat, a l'edifici Les Àligues.

Albardané (1947-2003) va conrear diverses tècniques expressives. El dibuix, l'escultura, el gravat, l'escrit o la fotografia es convertien a les seves mans en eines de comunicació. El símbol mateix del peix, present en aquesta escultura, representava per a ella un interlocutor de la nostra realitat més profunda, de les emocions, de les idees. Fido, el gos, present, el dels sentiments primitius i alhora racionals, haurà de tenir cura del destí d'aquells que l'envolten.

L'obra que podem contemplar al Rectorat és fruit d'una recomposició. Concebudes com a peces independents, representen, en el seu emplaçament actual, el discurs més clàssic de l'artista per demostrar que el treball d'Esther Albardané segueix viu, com un diàleg que ha trobat un nou fil argumental.

Nom: *Dona amb gos*
 Autora: Esther Albardané
 Composició: ferro Corten i pintura acrílica
 Data de creació: 2000

Una bossa cent per cent biodegradabile

La Universitat de Girona ha triat l'empresa Plàstics del Fluvià com a subministradora d'un nou model de bossa ecològica, 100% biodegradable i compostable, fabricada a partir de fècula de la patata.

Les bosses de la Universitat de Girona són fetes de fècula de patata. Sona estrany, però és real. I ho és tant com el fet que resulta molt difícil distingir aquest nou producte d'aquell plàstic tradicional al qual estem acostumats. L'agafes, l'omples i tot et fa pensar que és una bossa de plàstic de polietilè, però no és així. Els avantatges són molt grans perquè aquesta nova bossa s'haurà desfet ella soleta tres mesos després d'haver-la posat en un medi humit, com pot ser el d'un abocador. De fet, el producte que resulta de la seva destrucció és adob.

Per arribar a aquests resultats, Plàstics del Fluvià ha investigat en diversos mercats per identificar el producte que es podia ajustar millor a les necessitats. Després de fer diverses provatures amb derivats del blat de moro i la canya de sucre, la solució va arribar d'Alemanya a partir de la fècula de patata.

De moment el cost de producció de les bosses ecològiques és superior al de les plàstiques, però es considerarà que en un període de tres anys, l'augment de la producció i la sensibilització medioambiental dels consumidors faran que aquest tipus de material comenci a desplaçar el plàstic en la fabricació de les bosses. La UdG endavant amb el Medi Ambient.

